

som: hvis Nordmændene faar det. Der staar ikke eet Ord i Artiklen om, at de kan faa faste Stationer paa Frederik den Sjettes Kyst; det var det, som skulde bevises. Dernæst sagde det ærede Medlem, at der var lige saa gode Muligheder Syd for som ved Angmagssalik; det stemmer ikke med, hvad Sagkundskaben siger om den Ting. Jeg har min Viden fra det store Bind Meddelelser fra Grønland Nr. 61 Side 573, hvor der staar følgende faa Linier, som jeg haaber, den højtærede Formand tillader mig at citere: „Disse Omstændigheder, nemlig den varme Strøms opløsende Indvirkning paa Isen, i Forbindelse med Isens Spredning bevirker, at Angmagssaliks Distrikt er lettere tilgængeligt fra Havet end den sydlige Del af Østkysten, hvor Strømmen atter samler Isen og presser den ind mod Kysten.“ Det er den højeste Sagkundskab i grønlandske Anliggender, der her har Ordet. Man skal i det hele taget være varsom med Sagkundskaben. Sagkundskaben ved Besked, den har Viden, men deraf følger ikke uden videre, at de sagkyndige forstaar at bruge deres Viden paa den rigtige Maade, endnu mindre, at de i en Sag, der har saglige og politiske Momenter, er i Stand til at tage alle de Hensyn, der i en saadan Sag skal tages. Det er det, der er Rigsdagens Opgave.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg forstaar oprigtig talt ikke, at det ærede Medlem vil spilde Tiden med Indvendinger som den, han fremkom med, med Hensyn til de Herrer Vahls og Hatts Udtalelser. For naar de Herrer opererer med den Mulighed, at der kan anlægges Stationer derinde, maa de dog fornuftigvis gaa ud fra, at man kan komme derind, og det er det eneste, som det i denne Sag kommer an paa.

Zahle: Den højtærede Udenrigsminister udtalte, at her stod Optimister mod Pessimister, og saa mente den højtærede Udenrigsminister at kunne anføre Visdomsord, som baade tilraadede det ene og det andet. Først anførte den højtærede Udenrigsminister et fransk Ord, som sagde: Er Du i Tvivl, saa lad være med at foretage det, som Du er i Tvivl om. Det var Pessimismen. Derefter mente den højtærede Udenrigsminister, at der kunde anføres et andet Visdomsord

fra det engelske, nemlig Tvivlens Beneficium til Fordel for Optimismen. Men deri tog den højtærede Minister fejl. Det er kun en kort Gengivelse af den romerske Sætning: in dubio pro mitiore: „Naar Du er i Tvivl, saa vælg det mildere.“ Det er en Vismands Henstilling til Dommeren: lad være at dømme, naar du er i Tvivl om, at den sigtede har begaaet Forbrydelsen. Begge de Ord, som den højtærede Udenrigsminister anførte, tilraader altsaa at lade være med at handle, naar man er i Tvivl om, at det vil være rigtigt. Og det maa gælde baade for Dommere og for Privatpersoner, men fremfor alt for Statsmænd, der skal varetage et helt Folks Interesser, ikke i overdreven Optimisme at styrte sig ud i Foretagender, hvis Udfald, Gavnlighed og Held vedkommende selv anser for usikkert. Ud fra denne Argumentation, som den højtærede Udenrigsminister anførte, er det meget utilraadeligt at bære sig ad, som den højtærede Minister opfordrede til. Det er beklageligt.

Jeg skal ellers kun gøre nogle faa Bemærkninger. Denne Overenskomst hviler paa den Opfattelse fra dansk Side, at vi har Suveræneteten over Grønland, fra norsk Side paa, at Landet er Ingenmandsland, og at det principielt rigtige var, at Østgrønland blev erklæret for norsk Land. Det er de to Opfattelser, der staar mod hinanden som Grundlag for denne Overenskomst. Altsaa er man i Virkeligheden enig om, at man ser forskelligt paa Sagen. Det er ikke noget smukt Resultat at naa efter langvarige Forhandlinger. Forholdet er med Hensyn til Artikel 3, som to af de ærede Talere har talt om, og hvor de har modsagt mig, at visse Bestemmelser herefter skal resultere af Forhandlinger, som er Forsøg paa at opnaa ensartede Bestemmelser i visse Henseender mellem Norge og Danmark paa Omraader, hvor Danmark, hvis Overenskomsten ikke sluttes, kan handle ene og frit. Artikel 3 er altsaa en Indskrænkning i Danmarks nuværende Frihed og ikke en Indrømmelse til Danmark.

Hvad Forholdene med Hensyn til Frederik den Sjettes Kyst angaar, maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at det forekommer mig ikke tvivlsomt, at det til Tider paa Aaret med Nutidens Skibe er muligt at komme ind til denne Kyst, og naar man først er derinde, er der rig Fangst, Kysten er ikke ubekendt. Vel har Nordmændene ikke været ret meget derinde, men Grønlanderne fra Syd-